

Wat mogen wij nog verwachten?

Het lijkt alleen maar of er niets aan de hand is. De regeringsvorming wordt in de pers vooral afgewogen op het breken van het 'onderhandelrecord' en op de communautaire impasse. In de pers krijgen de vakbonden nog amper ruimte om aandacht te vragen voor het sociaal beleid.

Voor de sociaal zwakkeren voelen de gevolgen van de stijging van de levensduurte, het uitblijven van een performant tewerkstellingsbeleid en het ontbreken van een sociaal ondersteuningsbeleid.

Individualisme troef

De voorbije jaren waarschuwen politici, wetenschappers, maatschappelijk werkers en de partners van het middenveld voor de nefaste gevolgen van een beleid dat het individualisme als norm hanteert.

De aanvallen op de overheidspensioenen en de herhaalde vraag om het aantal ambtenaren te verminderen, de basisindexering af te schaffen, de werkloosheidsuitkeringen te beperken, de ontslagregeling te versoepelen beogen vooral de financieel en maatschappelijk sterkeren te ondersteunen en de zwakkeren te sanctioneren omdat ze niet in staat zijn op te tornen tegen de te zware eisen die 'de maatschappij' hun oplegt.

Van quasi elke politieke partij kende de burger voor de verkiezingen het programma, en meer bepaald wat verwacht mag worden met betrekking tot tewerkstelling, inspraak, sociale bescherming.

Handelen de partijen naar de wil van hun kiezers? Dat is maar zeer de vraag... De geloofwaardigheid van het politiek democratisch systeem wordt vandaag zwaar aangetast. Jammer, want de inzet is groot. Het uitblijven van goede oplossingen heeft verregaande gevolgen voor de economische situatie van het land.

Standvastigheid en respect voor de democratische beginselen en voor de grondwet worden nu verward met het politieke belang van individuele politici en van partijen. Zo komen we geen stap verder.

Solidariteit vrijwaren

De meeste burgers rekenen er wel op dat de vakbonden zich niet inlaten met dergelijke politieke machinaties, maar blijven opkomen voor het belang van alle werknemers.

Vakbonden zijn niet blind voor de beperkingen van de huidige en de toekomstige staatsstructuur. Een staats hervorming wordt derhalve niet zo maar afgewezen.

Daarom willen we vooral dat de solidariteit tussen de werknemers niet wordt aangetast door staatsveranderingen die de gezamenlijke

slagkracht van de werknemers zouden onderuithalen. Het gaat daarbij om een constructieve solidariteit: mekaar vooruit helpen, mekaar ondersteunen naar een grotere zelfstandigheid en autonomie ... en toch indien nodig ook met behoud van financiële solidariteit. Wie solidair wil zijn, moet daar zelf voor kunnen kiezen, ook over de omvang van die solidariteit. Solidair zijn kan niet wispelturig zijn. Wie nood heeft aan solidariteit heeft ook recht op zekerheid. Solidair zijn vereist respect voor wie op die solidariteit een beroep moet doen.

Blijvende vakbondssolidariteit

De Franstaligen doen er goed aan om de solidariteit van Vlaanderen niet als een vanzelfsprekendheid af te doen. Evenmin mag de realiteit van de Vlaamse meerderheid worden ontkennd.

Wat telt is dat in Vlaanderen en Wallonië werk gemaakt wordt van een betere toekomst in het belang van de huidige en toekomstige inwoners van ons land.

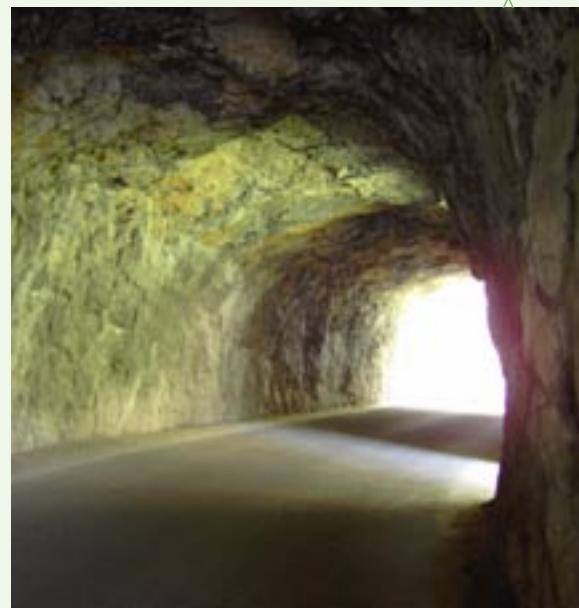
De vakbond mag zich niet bezondigen aan het soort individualisme dat vele politici kenmerkt. Wie actief is in een vakbondsorganisatie, moet het belang van de ledengroep consequent voorop plaatsen. Aan politiek gekonkel willen we geen deel hebben.

Luc Cortebeek, algemeen voorzitter van het ACV, verwoordde dat in een interview als volgt: "Een vakbondsvoorzitter kan niet tegelijk politicus zijn. Laat mij maar vakbondsleder zijn."

Sociale bekommernissen

Tegelijk gaf hij de sociale bekommernissen mee van het ACV-bestuur m.b.t. de toekomstige regeringsformatie.

Het wordt tijd dat we met het ACV duidelijk maken waar het de werknemers om gaat. Wij willen een sociaal beleid, maar bij de besprekingen voor een regeringsvorming wijst voorlopig weinig in die richting. Al voor de verkiezingen werden de meetpunten van het ACV vastgelegd.

■ Respect voor het sociaal overleg en de syndicale vrijheden. Dat betekent dat dit een zaak is voor werknemers en hun organisaties, niet voor de regering.

■ Minder werklozen door meer werk en niet door lagere uitkeringen.

■ Versterking van de sociale zekerheid. Dat betekent meer in plaats van minder en georganiseerd op federaal vlak.

■ Herfinanciering van de federale overheid opdat deze de publieke taken naar behoren zou kunnen vervullen.

■ Een eerlijke basisbelasting. Dat vergt een verschuiving van lasten op arbeid naar lasten op vermogen.

■ Een correcte belastinginning. Dat vergt een minister van Financiën die instaat voor een beter beleid en niet zoals vandaag het geval is voor een wanbeleid.

■ Een evenwichtig loopbaanbeleid voor alle generaties. Dat betekent geen tweede generatiepact, maar wel extra aandacht voor werkzekerheid.

■ Geen staats hervorming tegen de werknemers. Anders gezegd: voor de privésectoren geen regionale cao's of een gesplitst arbeidsrecht. Dat betekent ook een echte solidaire sociale zekerheid.

■ Grotere beheersing van de flexibiliteit. De groeiende flexibiliteit moet aan banden worden gelegd.

■ De werknemersvertegenwoordiging in de kmo's moet er dringend komen opdat ook die werknemers echt sociaal overleg zouden kunnen voeren.

Het ACV eist maatregelen tegen de stijgende levensduurte

Werknemers en niet-actieven ervaren dagelijks sterke prijsstijgingen van noodzakelijke

producten, zoals voeding en energie. Dat tast de koopkracht van veel gezinnen aan. Die snel stijgende duurte is vooral het gevolg van de hogere prijzen voor grondstoffen op de wereldmarkt. Dat mag evenwel geen alibi zijn om niet dringend nationale maatregelen te nemen. Het ACV eist daarom dringende ingrepen op basis van tien prioriteiten.

Handen af van de index en het loonoverleg

De automatische indexerings van lonen en uitkeringen is geen overbodige luxe. Het ACV aanvaardt niet dat die automatische indexerings op de helling wordt gezet.

Verhogingen boven de index dringen zich op

De indexerings vangt niet alle problemen op. Zware prijsstijgingen - voor benzine, diesel, woningen en bouwgronden - werken niet door in de gezondheidsindex.

Die index is bovendien een gemiddelde. Voor lage inkomens stijgt de levensduurte sterker, omdat een groter stuk van hun budget opgaat aan sterke stijgers als voeding, stookolie en huur.

Daarom eist het ACV belangrijke verbeteringen bovenop de index

■ Alle vervangingsinkomens moeten welvaartsvast worden. We aanvaarden niet dat de regeringsonderhandelaars de werklozen en slachtoffers van beroepsziekten en arbeidsongevallen in de kou laten staan. Ook kinderbijlagen moeten welvaartsvast zijn: vooreerst moet de schoolpremie worden omgebouwd tot een volwaardige dertiende maand en ook door een structureel mechanisme van welvaartsvastheid in te voeren, zoals bij de vervangingsinkomens. Dat gaat dan gepaard met een gewaarborgd (bijkomend) budget.

■ De onverkorte uitvoering van het interprofessioneel akkoord om het minimumloon met 4 % te verhogen.

■ De afschaffing van alle lagere minima voor jongeren. Die discriminatie moet verdwijnen.

■ Het ACV verzet zich ook tegen elke ingreep in de cao-afspraken of op de vrijheid van loononderhandelingen. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven geeft, ondanks de 'loze' beweringen van de werkgevers, duidelijk aan dat de loonkosthandicap vandaag is weggewerkt.

Eerst en vooral lastenverlaging voor lage inkomens

De liberale regeringsonderhandelaars azen op lastenverlagingen. Nog meer nettowinst voor bedrijven en dividend voor aandeelhouders door lagere vennootschapsbelasting. Lagere loonkosten door minder werkgeverslasten. Nog meer flexibiliteit door lagere werkgeverslasten op ploegenarbeid en overuren.

Lastenverlagingen moeten eerst en vooral de lage inkomens ten goede komen.

Uitstel tweede belastingaanslag

Veel werknemers moeten dit jaar twee belastingaanslagen ophoesten. Eerst voor 2005. En een tweede voor 2006. Die inhaaloperatie dient om het gat te dichten in de staatskas, dat ontstond door de aderlating in de vennootschapsbelasting, via de notionele intrestaftrek. Die tweede belastingaanslag, gevoegd bij de prijsstijgingen, brengt veel werknemers in financiële problemen.

Het ACV wil dat de zittende regering de belastingkantoren onmiddellijk een instructie stuurt om uitstel te verlenen of spreiding van betaling toe te staan.

Verlichting van de gas- en elektriciteitsfactuur

Electrabel doet vandaag gouden zaken. Kerncentrales en steenkoolcentrales zijn al lang afgeschreven. Maar dat wordt niet doorgerekend in de prijs. Het ACV eist daarom een taks op de winsten uit afgeschreven centrales. Met dat geld kan dan de factuur voor elektriciteit en gas worden verlicht.

■ Niet de verbruiker, maar Electrabel moet de federale bijdrage op de gas- en elektriciteitsfactuur (voor openbare dienstverplichtingen, CREG, Kyotofonds en nucleair passief) betalen.

■ Hetzelfde geldt voor de kost van openbare dienstverplichtingen voor distributie en transport.

Die ingreep moet onmiddellijk worden uitgevoerd. Ze staat los van een beslissing over het langer openhouden van kerncentrales.

Controle op distributietarieven voor gas en elektriciteit

Onder de vorige regering werd de Commissie voor Regulering van Elektriciteit en Gas (CREG) de controle op de distributietarieven ontnomen. De verdelers maken daar nu gebruik van om de factuur op te trekken. Het nieuwe parlement moet dat onmiddellijk rechtzetten zodat de CREG opnieuw onaanvaardbare stijgingen van distributieprijzen kan blokkeren.

Automatische toepassing van het nieuw sociaal energietarief

De zittende regering maakte werk van een nieuw automatisch toe te kennen sociaal tarief voor elektriciteit en gas, ten behoeve van gebruikers met een laag inkomen. Het sociale tarief kwam er na veel aandringen. De automatische toekenning is er nog niet. Het ACV eist de onmiddellijke inwerkingtreding van de automatische toekenning. Dat kan nog onder lopende zaken.

Het Stookoliefonds moet snel tussenkomen

Gezinnen die met mazout stoken, wacht een zware factuur. Voor gebruikers met een laag inkomen is daardoor het Stookoliefonds opnieuw in werking getreden. Informatie aan de gerechtigden bleef echter uit. Daaraan moet dringend worden verholpen.

Het ACV aanvaardt niet dat die kost wordt doorgerekend naar de andere klanten. Deze keer moeten de petroleummaatschappijen hun verantwoordelijkheid opnemen. Ze halen nu enorme financiële winsten uit de hogere energieprijzen.

Bovendien moeten de stookolieverdelers gespreide betaling mogelijk maken.

Snelle uitvoering van accijnsvermindering voor benzine en diesel

Het ACV verwelkomt de (late) beslissing van de zittende regering om taksen op benzine en diesel te verminderen (aanpassing 'klikstysteem'). Die moet nu onmiddellijk in uitvoering worden gebracht.

Krachtiger samenwerking voor rationeel energiegebruik

Het is een illusie te geloven dat de energieprijzen wereldwijd opnieuw gaan dalen. Daarom moet zwaarder geïnvesteerd worden in rationeel energiegebruik. De eerste prioriteit is de verlichting van de energiekosten van gezinnen met een laag inkomen (meestal wonen zij dan nog in slecht geïsoleerde woningen en verwarmen ze met oude verwarmingsinstallaties). Er is ook nood aan een beleid dat energiezuinige voertuigen en het openbaar vervoer bevordert.

Werken voor de leden

Het COV is er voor de leden. Sedert enkele jaren besteden we veel aandacht aan de ledenwerving. De actie 1+ zorgt jaarlijks voor heel wat nieuwe leden.

Individuele ledenwerfers zorgen er door hun inspanningen tegelijk voor dat ook hun kring of regio deelt in het resultaat.

Deze en volgende maand worden schoolteams in de bloemen gezet waar alle personeelsleden lid zijn van het COV.

De beste ledenwerfers zijn die collega's die met enthousiasme hun geloof in het COV overdragen op hun collega's op school, op hun jonge en nieuwe collega's...

Zij boeken goede resultaten omdat zij vertrouwen wekken en betrouwbaar zijn.

Onze grote groep vakbondsafgevaardigden volgt ook ons parool: we zijn er voor de leden. Ons vakbondswerk staat ten dienste van onze mensen, niet van onszelf.

Romain Maes ■
algemeen secretaris